

Сдружение за
Електронни
Комуникации

София 1000
Бул. Патриарх Евтимий 36, Вх. Б
Тел.: +359 (2) 9887360, 9887361
Факс: +359 (2) 9877096
Ел. поща: info@bgsec.org
Уеб-страница: <http://www.bgsec.org>
Булстат: 130031903

Изх. № 027/29.08.2007 г.

Комисия за регулиране на съобщенията	
Вх. №	12-01-2231
Дата:	30.08.07

До
г-н Георги Александров
Председател
Комисия за регулиране на
съобщенията
София, ул. "Гурко" 6

Копие
г-н Валентин Хараламбов
Зам.-председател, КРС

Копие
г-н Петър Рендов
Член, КРС

Копие
Г-н Валентин Георгиев
Член, КРС

Относно: Становище по проект на Тарифа за таксите, които се събират от Комисията за регулиране на съобщенията по Закона за електронните съобщения (ЗЕС)

Уважаеми членове на Комисията за регулиране на съобщенията,

Във връзка с открита процедура по обществено обсъждане на проект на Тарифа за таксите, които се събират от Комисията за регулиране на съобщенията по ЗЕС (Тарифата), приет с Решение №1075 от 26.07.2007г на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), представяме становище на Сдружението за електронни комуникации (СЕК) по проекта.

Като обща бележка бихме искали да обърнем внимание, че съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗЕС при изготвяне на проекти на общи и нормативни административни актове, предвидени в този закон, комисията провежда процедура за обществено обсъждане, като публикува съобщение за изготвения проект и мотивите за изготвянето му в национален ежедневник и на страницата си в Интернет. Следва да се отбележи, че като единствен мотив за приемане на Тарифата е посочено, че „Проекта е приет в изпълнение на изискванията на ЗЕС, обн. в Държавен вестник бр. 41 от 22.05.2007 г., в сила от 26.05.2007 г.” Липсва обосновка относно причините, мотивирали регулатора за приемане на драстични увеличения на някои от таксите, отпадане на някои привилегии и запазване на други. Това води до невъзможност от страна на предприятията за ясна преценка и разбиране логиката на нормативния акт.

Съгласно чл. 147, ал. 3 от ЗЕС, таксите се определят в Тарифата в съответствие със следните принципи:

1. равнопоставеност;
2. пропорционалност;
3. насърчаване на конкуренцията и на предоставянето на нови услуги;
4. осигуряване на ефективно ползване на ограничените ресурси;
5. задоволяване интересите на потребителите от качествени електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

В представения проект, обаче, са налице множество отклонения от така посочените принципи и разпоредбите на ЗЕС, както и определени редакционни грешки, на които ще се спрем по-долу.

1. Размерът на еднократната административна такса за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс по чл. 2, ал. 2 не може да се диференцира по зони според броя на регистрираните жители, както е предвидено в чл. 1, т. 2 на Тарифата. Еднократните такси за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс по чл. 2, ал. 2 на Тарифата са административни такси по смисъла на чл. 139 от ЗЕС. Съгласно цитираният чл. 139, ал. 1 от ЗЕС **размерите на административните такси съответстват на административните разходи на комисията, необходими за международно координиране и сътрудничество, хармонизация и стандартизация, анализ и контрол на пазара, изготвяне и прилагане на подзаконови нормативни актове и издаване на административни актове и контрол по изпълнението им.** В допълнение, чл. 142, ал. 1 от ЗЕС предвижда, че еднократната такса за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс е равна на административните разходи за подготовка и издаване на разрешението и включва разходите за:

1. труд и материали;
2. пропорционално разпределена развойна и консултантска дейност, ако такава е необходима във връзка с издаването на разрешението;
3. честотно планиране и национална и международна координация.

От посочените разпоредби е видно, че определянето на размера на административната такса за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс не може да бъде поставян в зависимост от броя на регистрираните жители, доколкото по този начин напълно се нарушава принципът на съответствие на административните такси с административните разходи на КРС.

Предлагаме в чл. 1, т. 2, първи ред думите „За дейностите по чл. 2, ал. 2 и чл. 6 според броя на жителите“ да бъдат заменени с думите „За дейностите по чл. 6 според броя на жителите“

2. Във връзка с предходната забележка, ал. 2 на чл. 2 от Тарифата трябва да бъде отменена, таблицата трябва да бъде премахната, като редовете ѝ се прехвърлят в ал. 1 на чл. 2.

В допълнение, дадените размери на административните такси по ал. 2 на чл. 2 на Тарифата, т. 1.1. са напълно необосновани и неприемливи. Така, в Зона VI се предвижда еднократната такса за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа от неподвижната радиослужба от вида "точка към много точки" в обхват 3 GHz за заемана честотна лента да се изчислява на цена 120 000 лв. за 1 MHz (т. 1.1.). В сега действащата Тарифа за таксите, които се събират от КРС по отменения Закон за далекосъобщенията (ЗД), размерът на посочената такса е 3 200 лв. в Зона VI. Става въпрос за увеличение от близо 40 пъти. Недопустимо е при определяне на една разходориентирана такса да се взема предвид пазарната цена, достигната при провеждане на един от търговете за индивидуални лицензи № 115 от клас А през 2005 г. При един подобен подход би следвало размерът на всяка такса за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс - предмет на евентуален търг да бъде променяна съобразно достигнатата първоначална тръжна

цена, което би въвело доста странна практика при определянето на първоначалните такси.

Вярваме, че в посочения случай става въпрос за печатна грешка, тъй като е немислимо една **разходоориентирана** такса да бъде увеличена над 30 пъти внезапно и без каквото и да било обяснение. В случай, че това наистина е намерението на КРС, бихме искали да възразим и да изразим становище за незаконосъобразност и нецелесъобразност на направеното предложение.

Съгласно практиката на Върховния административен съд (Решение № 295 от 16.01.2004 г. по адм. д. № 7738/2003 г. - обн., ДВ, бр. 6 от 2004 г.), едно многократно рязко увеличение на определени административни такси не съответства на социално-икономическите условия, на равнището на доходите и на инфлационните процеси в страната. В посоченото решение ВАС е установил нарушение на принципа за съответствие на държавните такси с направените разходи, доколкото таксата като парично задължение към държавата, дължима в лицето на компетентен държавен орган при извършването на определена дейност от страна на този орган, следва да бъде разходоориентирана и икономически обоснована. Ако увеличението на определени такси не може да бъде обосновано с реалното увеличение на себестойността на предоставяните услуги, то подобно увеличение е в противоречие в принципа за съответствие на административните такси с направените разходи и като такова следва да бъде прието за противозаконно.

Предлагаме текстът на ал.2 на чл. 2 да бъде изцяло преформулиран, като отпаднат различните такси за различните зони според броя на регистрираните потребители, а единните такси за издаване на разрешение да бъдат преизчислени при стриктно спазване на принципа на разходоориентираност, като при всички случаи не бива да надхвърлят размерите на най-високите такси (Зона VI) по сега действащата тарифа по ЗД– чл. 2, ал. 1, т. 10, 11 и 21.

3. Във връзка с направените принципни коментари за разходоориентираност на административните такси за издаване на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, намираме, че изцяло трябва да се промени и **ал. 3 на чл. 2 от Тарифата**. Посочената формула, включваща продължителност на разрешението в години, по никакъв начин не може да се приеме за разходоориентирана. Определянето на размера на всички административни такси в Тарифата трябва да се извърши изцяло въз основа на административните разходи на КРС и съобразно критериите, заложи в чл. 139, ал. 1 и чл. 142, ал. 1 от ЗЕС.

Ето защо и за мрежите, посочени в ал. 3 на чл. 2 трябва да бъдат определени прости такси с фиксиран размер, при спазване на принципа на съответствие на административните разходи за издаване на съответните разрешения за ползване.

4. В текста на **ал. 2 и 3 на чл. 2** са предвидени такси за издаване на разрешения за използване на индивидуално определен ресурс – радиочестотен спектър за осъществяване на електронни съобщения в обхват 28 GHz и по стандарт GSM-R. Изглежда странно въвеждането на такси за дейности, за които няма издадени индивидуални лицензии по отменения ЗД и все още не са приети от Министерския съвет (МС) политика в областта на електронните съобщения и политика по планиране и разпределение на радиочестотния спектър, така че да е ясно за какви цели и с какъв обхват биха били дейностите, за да може да се извърши адекватен коментар.

5. В **ал. 4 на чл. 2** липсва такса за издаване на разрешение за предоставяне на услугата достъп до обществени телефонни услуги чрез услугата избор на оператор, докато в текста на чл. 8, ал. 1, т. 8 е предвидена годишна такса за код за избор на оператор, което създава условия за противоречиво тълкуване. Не става ясно, дали тази услуга може да се причисли към услугите по т. 1 (мрежи за предоставяне на обществена телефонна услуга) или т. 2 (мрежи, достъпа до които се осъществява чрез

номера от ННП). Описаните мрежи по т. 1 са частен случай на мрежите, описани по т. 2 (т.е. и при предоставяне на обществена телефонна услуга достъпът се осъществява чрез номера от ННП). Освен това остава неизяснен въпросът къде следва да се отнесе дейността по сегашната индивидуална лицензия № 117А, тъй като освен обществена телефонна услуга, включва и дейност по пренос на данни. Така като е разписан текстът на тарифата може да се стигне до обосноваван извод, че не се дължи такса за издаване на разрешение за такъв вид дейност.

Както обстойно изяснихме в т. 1 от становището размерът на административните такси съответстват на административните разходи на комисията. Текстът на чл. 139 от ЗЕС възпроизвежда текста на чл. 221, ал. 3 от Закона за далекосъобщенията (ЗД, отм.) , т.е. предвидените в чл. 2, ал. 1, т. 12 и т. 13 от Тарифа за таксите, които се събират от КРС по ЗД такси от 62 000 лв. и 35 000 лв. също е следвало да бъдат разходоориентирани. Намаление на такси с близо 7 пъти би поставило в неравноправно положение, съществуващите предприятия, предоставящи обществени телефонни услуги, спрямо евентуално новопоявили се. Предлагаме таксите да запазят досегашните си размери, предвид факта, че по никакъв начин няма промяна в конюнктурата на този пазар, а буди недоумение как е преценено, че разходите на КРС са намалели в пъти.

Считаме, че в чл. 2, ал. 4 е необходимо прецизиране на това кои услуги попадат в хипотезата на т. 1 и кои – в хипотезата на т. 2, както и корекция в размера на таксите.

6. Неразбираема е логиката на нормата на ал. 6 на чл. 2, според която за част от електронните съобщителни мрежи еднократната административна такса за издаване на временни разрешения се определя не на база разходи по издаването ѝ, а се обвързва със срока на разрешението (т.е. съвпада с таксата за предоставяне на допълнителен радиочестотен спектър по чл.4, ал. 1 на Тарифата). По този начин се нарушава както чл. 146, ал. 1 от ЗЕС, така и принципът на равнопоставеност, съдържащ се в чл. 147, ал. 3 от закона.

Считаме, че всякакви отклонения от правилото на чл. 2, ал. 5 трябва да отпаднат, като отпадне и цялата ал. 6 на чл. 2 от Тарифата.

7. Чл. 3, ал. 2 на Тарифата е частично нищожна. Съгласно чл. 95, ал. 1 на ЗЕС началната тръжна цена при провеждане на търг се определя от Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) с решението по чл. 97, ал. 1 – т.е. единствено КРС има материалната компетентност да определя размера на началната тръжна цена. Чл. 147 от ЗЕС съдържа делегация за определяне от Министерски съвет (МС) с тарифа единствено на размера на таксите, заплащани по ЗЕС. С посочената тарифа МС не може да изземва изключителните правомощия на друг орган (а именно КРС) и да създава правила за начина, по който да се определя от КРС началната тръжна цена – в зависимост от предоставения ограничен ресурс и срока на ползването му.

На следващо място, началната тръжна цена на предоставения ограничен ресурс не може да бъде поставяна в зависимост от срока на ползването му. Заплащаните от предприятията такси за ползване на ограничен ресурс и без друго зависят от срока на ползването му, доколкото те заплащат годишна такса за това ползване. Така би се получило двойно плащане въз основа на един и същи критерий – срок на ползване на ресурса - веднъж при заплащане на тръжната цена, и втори път всяка година през срока на ползването му при заплащане на годишните такси.

Считаме, че чл. 3, ал. 2 трябва да придобие следната редакция:

„Началната тръжна цена се определя от Комисията за регулиране на съобщенията, като не може да бъде в размер, по-малък от еднократната такса за издаване на разрешение за ползване на съответния индивидуално определен ограничен ресурс.”

8. Чл. 3, ал. 3 следва да бъде обособена систематично в отделен член, да бъде преместена в чл. 2 или да бъде изцяло заличена. В настоящата редакция на

разпоредбата не се уточнява коя еднократна административна такса се събира за всяка мрежа. Наред с това виждането, че за различни мрежи може да се издава едно единствено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс не намира нормативна опора в ЗЕС.

9. Чл. 4 от Тарифата се нуждае от съществена промяна.

9.1. Противоречие на принципа на равнопоставеност е размерите на еднократните административни такси за предоставяне на допълнителен ресурс да се определят по различен начин за различните мрежи/услуги, каквото деление е направено в ал. 1 и ал. 2 на чл. 4.

9.2. Препращането в ал. 3 на чл. 4 към чл. 2, ал. 3 е напълно неразбираемо.

Предлагаме следната редакция на чл. 4:

Чл. 4 (1) При предоставяне на допълнителен радиочестотен спектър за електронни съобщителни мрежи се събира еднократна административна такса за предоставяне на допълнителен ресурс в размер на 30% от размера на таксата за издаване на разрешение за ползване на радиочестотен спектър за съответния вид мрежа, посочен в чл. 2, ал.1, 2 и 3.

(2) При изменение и/или допълнение на разрешение за ползване на ограничен ресурс -номера за осъществяване на електронни съобщения чрез електронна съобщителна мрежа се събира еднократна административна такса за предоставяне на допълнителен ресурс в размер на 100 лв.

10. Чл. 5, ал. 2 на Тарифата предвижда, че за предприятия, получили разрешение за осъществяване на електронни съобщения заплащат административна годишна такса за контрол в размер на 0,4 на сто. Разпоредба на чл. 6, ал. 1 от Тарифата за таксите, които се събират от КРС по ЗД предвижда, че за осигуряване на дейностите по регулиране се събира годишна лицензионна такса, определена като процент от годишните брутни приходи от лицензираната дейност без данък върху добавената стойност след приспадане на разходите, при наличието на такива, за изходящ трафик към оператори при взаимно свързване на мрежи и за специфичен достъп.

В чл.6, ал.2 от действащата Тарифа е предвидено, че за оператори с индивидуална лицензия за осъществяване на далекосъобщения чрез обществена далекосъобщителна мрежа годишната такса по ал. 1 за 2007 г. е в размер 0,4 на сто. В предложението текст на чл. 5, ал. 2 е предвидено размерът на годишната административна такса за контрол за осигуряване на дейностите по регулиране да остане същия и през 2008 година.

Съгласно чл. 141, ал. 1 от ЗЕС размерът на годишната административна такса за контрол за осигуряване на дейностите по регулиране е до 1,2 на сто от годишните брутни приходи от предоставянето на електронните съобщителни мрежи и/или услуги, след приспадане на нормативно предвидените пера. Съгласно чл. 148, ал.1 от ЗЕС еднократната такса за издаване на разрешение, таксите за изменение и допълнение на разрешение, годишната такса за контрол и таксите за административни услуги се разпределят по бюджета на комисията. Съгласно чл. 139, ал. 1 ЗЕС размерът на административните такси, дължими от лицата, осъществяващи електронни съобщения в изпълнение на изискванията на този закон, съответстват на административните разходи на комисията, необходими за международно координиране и сътрудничество, хармонизация и стандартизация, анализ и контрол на пазара, изготвяне и прилагане на подзаконови нормативни актове и издаване на административни актове и контрол по изпълнението им. Във връзка с направеното предложение и въз основа на действащата правна рамка и състоянието на пазара на електронни съобщения в Република България, буди недоумение предложението от страна на КРС размерът на таксата за регулиране върху осъществяваната далекосъобщителна дейност за 2008 г. да има същия размер като 2007 г.

Съгласно чл. 52 от ЗЕС, който е идентичен с текста на чл. 41 от ЗД комисията съставя и ежегодно до 30 май публикува на страницата си в Интернет проект за очакваните приходи и за съответните разходи за осигуряване на дейността си за следващата година, който представя за съгласуване на министъра на финансите. **Следва да бъде отбелязано, че на страницата на КРС в Интернет не е публикуван проект за очакваните приходи по чл. 51 и за съответните разходи за осигуряване на дейността на КРС за 2008 година.** На страницата на КРС не е публикуван дори консолидиран бюджет на комисията за 2008 г. Като елемент от фактическия състав на приемане на Тарифата е именно възможността предприятията, предоставящи електронни съобщения да са в състояние да преценят дали предложените административни такси действително отговорят на разходите на КРС за дейността по регулиране и контрол. Считаме, че това обстоятелство се явява съществен порок в процедурата по приемане на Тарифата.

Според чл. 53, ал. 1 от ЗЕС, в случай че очакваните приходи за съответната година не покриват разходите на комисията, разликата се осигурява чрез промени в размера на административната такса за контрол.

Считаме, че с оглед на обстоятелството, че се запазва тенденцията за съществено нарастване на приходите от далекосъобщителни (електронни съобщителни) услуги на българския пазар, размерът на годишната такса за контрол не може да има същия размер като 2007 г. Съгласно Годишния доклад на Комисията за регулиране на съобщенията за 2006-та година през 2006 г., публикуван на уеб сайта на КРС - <http://www.crc.bg/v2/files/bg/2329.pdf>, обемът на българския далекосъобщителен пазар за 2006 г. възлиза на 3,028 млрд. лв. или 1,548 млрд. евро, което представлява 10%-но увеличение спрямо предходната година.

С оглед изложеното, считаме че може да бъде направен обоснован извод, че предложението за размер на годишната такса за контрол изглежда извършено изцяло механично, а определения размер се явява немотивиран. Предлагаме намаление на размера на годишната такса за контрол със същия процент, с който е увеличен обемът на българския далекосъобщителен пазар през 2006г., а именно – с 10%.

Освен това предлагаме да се предвиди, че през първата година от започване на дейността на предприятията и за предприятия с годишен оборот под определена граница годишна такса за контрол не се събира.”

В тази връзка предлагаме изменение на ал. 2 и ал. 3 на чл. 5 от Тарифата:

„(2) За предприятия получили разрешения за осъществяване на електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа годишната такса по ал. 1 за 2008 г. е в размер 0,36 на сто – за приходите от предоставяне на услугата и/или мрежата, за която е предоставен ограниченият ресурс.

(3) Годишната такса по ал. 1 за 2008 г. не се събира:

1. за предприятия, осъществяващи обществени електронни съобщения чрез наземна мрежа за пренос и/или разпространение на радио- и телевизионни програми;

2. за предприятия, получили разрешения за осъществяване на електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа през 2008 г. - за приходите от предоставяне на услугата, за която е предоставен ограниченият ресурс по съответното разрешение;

3. за предприятия, чиито приходи за 2007г. по ал. 2 са под 100 000 лв. за всяка предоставяна услуга и/или мрежа, за която има издадено разрешително за предоставяне на ограничен ресурс.”

11. **Ал. 4 на чл. 5** гласи, че за предприятия предоставящи услуги по пренос на данни чрез електронни съобщителни мрежи, без ползване на индивидуално определен ограничен ресурс годишната такса за контрол по ал. 1 за 2008 г. не се събира.

Остава нормативна празнина за всички останали предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги без предоставено разрешение – съгласно чл. 5, ал. 1 на тях се събира годишна административна такса за контрол, но размерът на тази такса не е определен никъде в Тарифата.

Ето защо предлагаме следната нова редакция на ал. 4 на чл.5:

„(4) За предприятия, осъществяващи обществени електронни съобщения след подаване на уведомление до Комисията за регулиране на съобщенията при спазване на общи изисквания, годишната такса за контрол по ал. 1 за 2008 г. не се събира.“

12. Предлагаме да се създаде нова **ал. 5 на чл. 5**, която да предвиди, че за лицата, които имат издадени разрешения за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа от неподвижната радиослужба от вида “точка към много точки” с национално покритие и разрешения за осъществяване на електронни съобщения с предоставен индивидуално определен ограничен ресурс – номера, осъществяващи обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа от неподвижната радиослужба от вида “точка към много точки” по ал. 1 за 2007 г. да не се събира административна такса контрол по едно от разрешителните. Предлагаме Комисията да прецени по коя от лицензиите да не се събира такса. Съображението ни е, че разрешенията (индивидуални лицензии № 115) се явяват субсидиарни.

13. **Чл. 8** на Тарифата предвижда чувствително завишаване на всички годишни такси за ползване на номера. Не виждаме разумна причина за подобно увеличение, което в определени случаи е над 5 пъти. По този начин се изземва финансов ресурс от операторите, който постъпва в държавния бюджет и е далеч над сумите, които са обективно необходими за целите на регулиране на сектора на електронните съобщения. Доколкото в крайна сметка увеличението на таксите се заплаща ефективно от крайните потребители, и доколкото номера се ползват на практика от всяко домакинство в страната, се получава ефект на непредвидено в законодателството квазиданъчно облагане на населението. Същевременно, платените като такси средства по никакъв начин не способстват за развитие на сектора и за предоставяне на по-разнообразни и качествени услуги на потребителите. Изцяло немотивирано и неоправдано е увеличението на годишната такса за един национално значим номер с 8-цифрена дължина от 20 ст, съгласно чл. 10 от Тарифата за таксите, които се събират от КРС по ЗД на 28 ст. по Тарифата - в конкретния случай увеличението е с повече от 40% и би довело не до стимулиране на конкуренцията на пазара на телефонни услуги, а напротив – до забавяне темповете на развитие на мрежите.

Бихме искали да обърнем внимание, че в текста на чл. 8 липсва **предвидена такса за предоставен блок от 1 000 000 национално значими номера с 9-цифрена дължина**. Не можем да приемем, че по отношение на предприятията, получили такива следва да се приложи по аналогия текста на чл. 8, ал. 1, т. 2. На първо място, защото става дума за различен обем номера. Освен това не може да се приравни видът мрежи, за които се предоставени 10 000 000 блокове, с тези с предоставени 1 000 000, най-малко поради фактът, че са новоизграждащи се и не биха могли да понесат допълнително финансово бреме от 0.20 ст. на година, а и поради разликата в технологиите. На последно място, поради факта, че следващите алинеи на чл. 8, предвиждат известни привилегии при усвояването на милионни групи, които няма да мога да се приложат спрямо предприятията с 1 000 000 блокове. Считаме, че ако идеята на КРС не е била да се освободят тези предприятия от такси, следва да се въведат такси в размер на 0.10 ст. на номер и текстове, аналогични на ал. 3 и 4, като

думите „милионни групи“ да се заменят с „дестохилядни групи“, което би съответствало на състоянието на липсващия пазар в тази ниша или в най-лошия случай със „стохилядни групи“ като процентно съотношение на едномилонните.

Като особено драстичен пример можем да посочим увеличението на годишните такси за ползване на негеографски номера 0700 и 0800. При заплащани до момента такси в размер на 0,50 ст. и 1 лв. на номер след съответния код годишно, новото предложение на Комисията е за размер на таксата от 3 лева. Това означава **увеличение в размер на 6, и съответно 3 пъти.**

Истина е, че част от новолицензираните оператори на фиксирани гласови телефонни услуги са заявили и получили такива номера, които към момента не ползват. Причината е в невъзможността за осъществяване на взаимно свързване с мрежата на Българска телекомуникационна компания АД (БТК), което прави ползването на номерата икономически напълно неефективно. Предложените от БТК условия са напълно неприемливи за останалите фиксирани оператори, като КРС не е направила необходимото в периода след падане на законния монопол на БТК, за да бъдат създадени условия за ползване на негеографски номера. Напълно неприемливо за членовете на СЕК е с предложената тарифа регулаторът да наказва новолицензираните оператори за собственото си бездействие по въпроса в продължение на близо 5 години.

Чл. 147, ал. 3 от ЗЕС определя принципите, в съответствие с които се определя размерът на таксите, включително годишните такси за ползване на ограничен ресурс; сред тези принципи са пропорционалност, насърчаване на конкуренцията и предоставяне на нови услуги и задоволяване на интересите на потребителите от качествени електронни съобщителни услуги. Нито един от тези принципи не налага необходимостта от увеличаване на таксите за ползване на номера от предприятията; напротив, чрез тяхното неправомерно завишаване се поставят изкуствени бариери пред новите участници на пазара на гласови телефонни услуги в ущърб на конкуренцията и иновациите.

Предлагаме таксите за ползване на номера по чл. 8, ал. 1 да запазят размерите, които са имали до момента съгласно чл. 10 и чл. 11 от сега действаща Тарифа за таксите, които се събират от КРС по Закона за далекосъобщенията, като се вземат предвид и направените забележки относно милионните групи национално значими номера с 9-цифрена дължина.

14. Предлагаме отпадане на ал. 2 на чл. 8 от Тарифата. На първо място е неясно понятието „аналогова фиксирана телефонна мрежа“ – в страната няма такава; единствено в мрежата на БТК все още има аналогови централи, като броят на техните абонати значително намаля през последните години.

Дори за тези абонати на аналогови централи е необосновано да се предоставя намаление на таксата, тъй като по този начин се нарушава принципа на равнопоставеност на предприятията. Също така се дава стимул за забавяне на цифровизацията на мрежата на БТК, доколкото при запазване на аналоговите постове се гарантира плащане на по-малки годишни такси. По този начин се увреждат интересите на потребителите да получават качествени и модерни електронни съобщителни услуги.

15. Считаме, че таксата за издаване на удостоверение за вписване в регистъра по чл. 33, ал. 1, т. 1, предвидена в чл. 9, т. 5 на Тарифата трябва да бъде намалена от 150лв. на 30лв.

Таксата за издаване на удостоверение следва да бъде разходоориентирана и да включва като елементи покриване единствено на разходите, реално извършвани във връзка с издаване на удостоверението за вписани в регистъра обстоятелства. Неразумно е да се приеме, че издаването на подобно удостоверение може да струва на администрацията 150 лв. – разходи за техническо оформяне, принтиране, подпечатване и изпращане на удостоверението по пощата. Новият режим на уведомяване, за разлика от предхождащият го регистрационен режим, не предвижда

заплащане на административна такса преди започване на дейност от предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги и е неудачно подобна такса да се въвежда във вид на такса за издаване на удостоверение за вписани в регистъра обстоятелства. За сравнение, таксата за издаване на удостоверение за актуално състояние от фирмените отделения на окръжните съдилища е 5 лв. – **50 пъти по-ниска от предвидената в Тарифата.**

Бихме искали да отбележим, че подобна такса ще се заплаща от предприятията при издаване на удостоверения след всяка промяна в регистъра – т.е. не става въпрос за еднократна такса, а за такса, която ще се заплаща от предприятията всеки път когато поискат удостоверение, и в този смисъл размерът от 150 лв. е крайно неприемлив и неотговарящ на характера на тази такса.17.

16. Считаме, че таксата по чл. 9, т. 9 за разглеждане на заявление за изменение на идентификационни данни е изключително висока особено в съчетание с таксата по чл. 10, т.1.1. Простата равносметка показва, че ако настъпи промяна в седалището на фирмата (чл. 83, ал. от ЗЕС) предприятието ще следва да заплати 200 лв. за разглеждане и изменение на първо разрешение и по 120 за всяко следващо, което при наличие на повече от две разрешения би довело да неоправдано високи такси.

17. Считаме, че в нарушение на принципа на Административнопроцесуалния кодекс за обжалваемост на актовете на администрацията, в чл. 11, ал. 1, т. 2 е предвидено предварително изпълнение на решенията на КРС, с които се издават разрешения и се определят таксите за ограничен ресурс. Чл. 35, ал. 6 от ЗЕС изрично посочва кои актове на КРС са с предварително изпълнение, като издаването на разрешения, с които се определя и размера на дължимите такси, не е сред тях. Поради тази причина следва да се приеме, че таксите посочени в чл. 11, ал. 1, т. 2 и 3 се дължат от датата на уведомяването за издаването на съответния акт. Съществува също така и нормативна празнина в Тарифата от кога се дължат и кога се заплащат таксите за предоставяне на допълнителен индивидуално определен ограничен ресурс по чл. 4. В тази връзка предлагаме следната редакция на чл. 11, ал. 1, т. 2

„2. Таксите по чл. 2, 3, 4 и 10 се дължат в 14 дневен срок от получаване на уведомлението издаване на съответния акт или документ, а в случай на обжалване на акта - в 14 дневен срок от влизането му в сила.

Предлагаме нова т. 3 със следното съдържание

3. Таксите по чл. 6 за първия период на плащане се начисляват от получаване на уведомлението за издаване на съответния акт или документ, а в случай на обжалване на акта - от влизането му в сила.”

18. В чл. 9, т. 12 сериозно са завишени административните такси, свързани с предоставяне на комплект конкурсни/тръжни книжа и документи за участие в конкурс/търг. Става въпрос за административни такси, които следва да бъдат разходоориентирани, поради което считаме, че без нужната обосновка за увеличаване на разходите по предоставянето им не следва да биват завишавани.

Предлагаме таксите да бъдат оставени в досегашния им размер, а именно:

12. Предоставяне на комплект конкурсни/тръжни книжа и документи за участие в конкурс/търг:

12.1. за национален оператор - 2000

12.2. за оператор в зони V и VI по брой жители - 800

12.3. за оператор в зона IV по брой жители - 400

12.4. за оператор в зони I - III по брой жители - 200

19. Чл. 12 трябва да бъде изменен както следва:

„Чл. 12. (1) Таксата по чл. 5 се заплаща на тримесечни вноски до 15-о число на месеца, следващ тримесечието, за което се дължат.

(2) Вноската за четвъртото тримесечие е изравнителна и се заплаща до 15 дни след срока, определен със Закона за счетоводството за изготвяне на

годишния финансов отчет. Внесените през годината вноски се изравняват въз основа на предоставено от предприятието копие от годишен финансов отчет заедно с приложенията към него.

(3) Предприятията, които осъществяват и друга търговска дейност, водят самостоятелна аналитична отчетност за приходите си от дейността по предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги и ги записват отделно в отчета за приходите и разходите."

Предложената редакция по-точно отразява съдържанието на чл. 141 от ЗЕС и промените в законодателството, касаещо изготвянето на годишните финансови отчети от последните години. Административната такса за контрол по чл. 5 от Тарифата, се дължи от всички предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги за приходите от този вид дейност, поради което самостоятелна аналитична отчетност трябва да се води за всички тези дейности, а не само за дейностите, за които има издадени разрешения.

20. В чл. 14 трябва да се предвиди възможност заплащането на административни такси да се извършва и **в брой в касата на КРС.**

Особено в случаите, когато за административни услуги се заплащат суми в малък размер (издаване на копия на документи и пр.) е нецелесъобразно да не бъде възможно заплащане на дължимите такси в брой в касата в сградата на КРС, като по този начин се спести време и се избегне плащането на ненужни банкови такси и комисиони.

21. Постановлението за обнораване на Тарифата, както и самата Тарифа следва да влязат в сила от **01.01.2008г.** В този дух е императивната разпоредба на чл. 53, ал. 2 от ЗЕС – *„Комисията ежегодно до 30 септември на текущата година предлага на Министерския съвет да приеме тарифа за таксите, които се събират от комисията. Таксите се събират от 1 януари следващата година."*

В противен случай, дори да влезе Тарифата в сила, новите такси не могат да се събират до 01.01.2008 г., което напълно обезсмисля нейното действие.

Предлагаме пар. 2 на Заключителната разпоредба да придобие следната редакция: **„Тарифата влиза в сила от от 1 януари 2008 г."**

22. Необходимо е с Постановлението на Министерски съвет да бъде отменена досега действащата Тарифа за таксите, които се събират от КРС по Закона за далекосъобщенията, считано от влизане на новата Тарифа в сила – а именно, от 01.01.2008г.

Надяваме се предложенията ни да бъдат взети предвид.

С оглед на важността на поставените въпроси за членовете на СЕК, бихме желали да проведем среща с членовете на КРС, на която да аргументираме и обсъдим допълнително направените предложения. Моля да посочите удобен ден и час за провеждане на подобна среща.

С уважение

Теодор Захов
Председател на УС
Сдружение за електронни комуникации (СЕК)

София 1000, бул. "Патриарх Евтимий" 36, вх. Б, ап. 13
тел. (+359 2) 9887360, 9887361
факс: (+359 2) 9877096
лице за контакт: Пламена Николаева (Секретар на СЕК)